

ת"פ (ירושלים) 65528-10-21 - מדינת ישראל נ' יוסף בר פרחי - עניינו הסתיים

ת"פ (ירושלים) 65528-10-21 - מדינת ישראל נ' יוסף בר פרחי - עניינו הסתיים ואח'שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 65528-10-21
מדינת ישראל

נגד

1. יוסף בר פרחי - עניינו הסתיים

2. רונאל פרחי

ע"י ב"כ עוה"ד משה אלגאלי

3. משה נעים - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

[23.12.2024]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

ע"י ב"כ עוה"ד דקלה מנחם

גזר דין לנאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות (על ידי שניים או יותר).

נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. בתמציתית יתואר כי ביום 15.8.20 הנאשמים בילו בשמורת נחל פרת. המתלוננים, שהם בני זוג, טיילו אף הם במקום וביקשו לעבור בנחל, סמוך למקום שבו ישבו הנאשמים, בקשה שהנאשמים, ובעיקר הנאשם 1, תפסו כפלישה מחוצפת לאזור שבו הם התמקמו. המתלוננת ביקשה מהנאשם 1 שיאפשר לה לעבור, והתפתח ביניהם שיח, שבמהלכו הנאשם 1 קילל אותה. כשעמדה על רצונה לעבור בכל זאת, הנאשם 1 התרומם ממקום מושבו בתוך מי הנחל, נתן לה מכה בבטן והיא נפלה. המתלונן נעמד בינה לבין הנאשם 1, צעק על הנאשם 1 והאחרון סטר לו וקילל גם אותו. הנאשם 2 הגיע למקום וצעק על המתלונן. המתלונן שחש מאוים דחף אותו. בשלב זה הנאשמים 1 ו-2 הסתערו על המתלונן, הכו אותו בראשו, בגבו ובבטנו ובעטו בו. הנאשם 1 תפס את המתלונן בצווארו בתנועת חניקה והטביע את ראשו בתוך המים. המתלונן נאבק בהם וניסה להתרומם מהמים, אך בכל פעם שהצליח להתרומם, הוכה על ידי הנאשם 2. למקום הגיע גם הנאשם 3 שהכה את המתלונן במספר מכות אגרופ. תוך כדי המאבק המתלוננת ניסתה להפריד בין הנאשם למתלונן, וגם מבקרים נוספים שנכחו במקום סייעו להפריד ביניהם.

2. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 15.8.24 תסקיר שירות מבחן כמתחייב על פי החוק, לנוכח גילו בעת ביצוע העבירה. כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם כבן 24 רווק, עובד במחסן וגר עם אביו.

הנאשם גדל בסביבה מורכבת, והיה חשוף, לאורך זמן, להתנהלות שולית ואלימה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, התגייס לצה"ל, אך לאור קשייו לקבל סמכות ולאחר שריצה שני עונשי מאסר בכלא צבאי בגין נפקדות, שוחרר משירות כעבור שנה וחצי בלבד. לאחר שחרורו, עבד הנאשם באופן לא סדיר, ניהל אורח חיים נהנתני וצבר חובות כספיים שאותם טרם הסדיר.

הנאשם תיאר כי צורך קנאביס בקביעות מזה כשלוש שנים וטען כי יש לו רישיון, אך לא הציג אותו לשירות המבחן ולא הסביר מדוע ניתן לו הרישיון. הנאשם לא התייצב לבדיקות שתן שאליו הוזמן.

לנאשם אין הרשעות קודמות. ביחס לעבירה הנוכחית תיאר כי יצא לטייל עם אחיו נאשם מספר 1, אשתו, בתם וחבר נוסף. בזמן שישבו בנחל התגלע ויכוח עם נפגעי העבירה מאחר והמתלוננת גרמה לנפילת אבנים מהשביל שעליו צעדה לכיוונם והנאשם 1 קילל אותה. הוויכוח שניטש בין המתלוננים והנאשם 1 הסלים לעימות פיזי בין המתלונן והנאשם 1. הנאשם 2 הכחיש כי ביצע את עבירה והשליך האחריות על נפגעת העבירה. לתפיסתו, הוא והנאשם 3 ניסו להפריד בין המתלונן לבין נאשם 1 כדי להפסיק את העימות הפיזי, ומתוך סערת הרגשות קילל את נפגעי העבירה. הוא חש ששגה כשהתערב.

שירות המבחן ציין כי נפגעי העבירה תיארו לפניו את קשיי התפקוד והחרדה שחוו בעקבות האירוע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נקט באלימות מתוך תחושת מחויבות לנאשמים 1 ו-3, ולצד הבעת חרטה הוא מצמצם מהתנהלותו ומחומרת מעשיו, מתקשה להעמיק בגורמים העומדים ברקע לעבירה, כמו גם בגורמי הסיכון הקיימים, על פי ההערכה, גם כיום. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננים ולהכיר בפגיעה בהם, והעריך כי נשקפת מהנאשם רמת סיכון בינונית למעורבות אלימה בעתיד. לנוכח רמת הסיכון והיעדר ההכרה בגורמי הסיכון לא ניתנה המלצה שיקומית ביחס לנאשם ושירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית והטלת עונש מותנה.

3. טרם שמיעת הטיעונים לעונש, ב"כ הנאשם ביקש להורות על הכנת תסקיר משלים וטען כי הנאשם מעוניין להשתלב בטיפול, אולם בקשתו נדחתה מהטעמים שפורטו בהחלטה.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר שירוצה בעבודות שירות ו-20 חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי לנפגעי העבירה.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הקלות שבה נקט הנאשם באלימות, על אף שבמקום ביצוע העבירה היו משפחות ומטיילים רבים. המאשימה הדגישה גם את החבלות שנגרמו למתלונן ואת פוטנציאל הנזק שהיה גלום במעשי הנאשמים. עוד הודגשו הקושי של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו, הקושי לגלות אמפטיה לנפגעי העבירה, העדר מוטיבציה לשינוי והסיכון כי הנאשם ישוב לבצע עבירות. המאשימה ביקשה ליתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה אישית וכללית, ותמכה טיעוניה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, המצוי, לשיטתו, בטווח שבין העונשים שנגזרו על הנאשמים 1 ו-3. בטיעונו הודגש העדר עבר פלילי של הנאשם, ונטען כי מדובר בהסתבכות ראשונה שלו עם החוק. ב"כ הנאשם הבהיר כי לנאשם רישיון מתחדש לשימוש בקנאביס, הציג, באמצעות הטלפון הנייד שלו צילום של הרישיון, אך לא הגיש עותק ממנו כמוצג בתיק.
- ב"כ הנאשם טען כי על אף שבמהלך המשפט הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, הוא לוקח אחריות כעת ומביע צער וחרטה על העבירה, טענה שהנאשם עצמו לא חזר עליה בדבריו האחרונים לעונש.
6. הנאשם בדברו האחרון אמר כי ניסה ליצור קשר עם קצינת המבחן, ללא הצלחה בשל כך שמכשיר הטלפון הנייד שלו התקלקל.
7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בדבר כשירותו של הנאשם לרצות עונש זה. ביום 13.11.24 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם אמנם התייצב לראיות שאליו זומן אך לא הביא עמו את האישורים הרפואיים שנדרשו בזימון שנשלח אליו מבעוד מועד, ולפיכך לא ניתן היה להכין בעניינו חוות דעת. בדיון שהתקיים ביום 1.12.24 ביקש הנאשם כי תינתן לו הזדמנות להסיר את מחדלו, הזדמנות שכזו ניתנה לו, וחוות הדעת מיום 19.12.24 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.
8. להשלמת התמונה אציין כי על הנאשם 1, אשר הורשע באותה עבירה, ובנוסף הורשע בעבירת תקיפה, נגזרו, ביום 9.4.24 שנים-עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירות. הוא הגיש ערעור על גזר הדין, ואולם בסופו של יום חזר בו מהערעור (פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 73768-05-24 מיום 6.11.24). על הנאשם 3, שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות נגזרו ביום 24.6.24 שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן.
- מתחם העונש ההולם
9. הערכים המוגנים באמצעות עבירות האלימות נגד הגוף הם שמירה על החיים, על שלמות הגוף ועל תחושת הביטחון של אדם.
10. כפי שתואר בגזר דינם של שותפיו לעבירה של הנאשם, מעשי האלימות שביצעו הנאשמים לא תוכננו מראש והיו תולדה של ויכוח ספונטני אשר התלקח עם המתלוננים, ויכוח אשר ניתן היה לסיימו במילים. הנאשם 2 תיאר לפני שירות המבחן כי הרקע לויכוח היה העובדה שבהליכתם במקום המתלוננים גרמו לנפילת אבנים, טענה שאין לה זכר באמרות החוץ או בעדויות של מי מהנאשמים במשפט, ואף עומדת בניגוד לטענות הנאשם עצמו בחלק מאמרותיו.

11. אמנם הנאשם לא היה מחולל האירוע, כפי שהיה הנאשם 1, אך חלקו במעשים משמעותי, וגדול במידה רבה מחלקו של הנאשם 3. הנאשם הצטרף לתקיפה לאחר שהנאשם 1 הכה את המתלוננת, ויחד עם הנאשם 1 הסתער על המתלונן בשעה שהנאשם 1 ניסה להטביעו במים. בכל פעם שהמתלונן הצליח להוציא את ראשו, הנאשם 2 הכה אותו, ובכך סייע לנאשם 1 לנטרל את התנגדותו של המתלונן.
12. מעשיו של הנאשם והאחרים גרמו למתלונן חבלות בראשו ובצווארו, הוא ספג מכות משלושה אנשים, אשר גרמו לכאבים בכל חלקי גופו. יש לומר כי מעשי האלימות שבוצעו כלפי המתלונן היו עלולים לגרום לו לחבלות קשות יותר ואף להוביל לטביעתו במים. לצד זאת, נקל לתאר את האימה והפחד שאחזו במתלוננים במהלך האירוע, ואת הנזקים הנפשיים שנגרמו להם בעקבותיו, ויש להניח כי אימה ופחד היו מנת חלקם של כל עדי הראיה לאירוע, בהם משפחות וילדים קטנים.
13. מעשי אלימות מן הסוג שביצע הנאשם פוגעים בתחושת הביטחון במרחב הציבורי גם של אותם אנשים שלא היו קורבנות ישירים לאלימות של הנאשם ושותפיו.
- לדאבון הלב, השימוש באלימות ככלי לפתרון ויכוחים וסכסוכים הפך לתופעה נפוצה אשר יש להילחם בה גם באמצעות חינוך, אך גם בדרך של החמרה בענישה.
14. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשי אלימות דומים נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 17.7.14); רע"פ 5621/11 אלקובי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 5.2.12); רע"פ 77/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.1.08); רע"פ 2781/15 מחאמיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.4.15); עפ"ג (י-ם) 49891-10-19 אשטמקר ואח' נ' מדינת ישראל (נבו 17.6.20); עפ"ג (מרכז) 30709-01-12 לופט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.3.12); עפ"ג (מרכז) 4625-01-17 חן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 18.4.17); עפ"ג (מחוזי י-ם) 60314-01-19 אמרזיאן נ' מדינת ישראל (27.3.19); ת"פ (שלום ת"א) 22875-07-16 מדינת ישראל נ' יוסף (פורסם בנבו 20.9.18); ת"פ (י-ם) 65622-07-18 מדינת ישראל נ' דענא ואח' (פורסם בנבו 30.4.19).
15. לנוכח האמור לעיל, בהתאם לחלקו המשמעותי של הנאשם בעבירה ובהתאם למתחמי העונש ההולם שנקבעו בעניינם של שותפיו לעבירה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שמונה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ושישה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירות.
- העונש המתאים לנאשם
16. שקלתי לזכות הנאשם את גילו הצעיר ואת העובדה כי אין לו הרשעות קודמות.
17. מובן כי אין להחמיר עם הנאשם בשל כך שעמד על כך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו, ואולם הוא גם אינו זכאי ליהנות מההקלות שלהן זוכה מי שמודה ומקבל אחריות על מעשיו. קבלת אחריות מלמדת על הבנה של הפסול במעשים ומצמצמת את הסיכון שאלה יחזרו על עצמם.

18. הנאשם אמנם הביע לפני שירות המבחן חרטה על עצם מעורבותו באירוע, ואף על פי כן מובן מתוך הדברים שאמר לקצינת המבחן, כי הוא אינו מקבל אחריות על העבירה, מצמצם מחומרת מעשיו, מתקשה להעמיק בגורמים שעומדים ברקע לביצוע העבירה, מתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננים ולהכיר בפגיעה בהם. הגם שסנגורו של הנאשם טען, במסגרת טיעונו לעונש, כי הנאשם מודה במעשים ומביע צער וחרטה עליהם, שום מילה של צער או חרטה לא נשמעה מצדו של הנאשם כשניתנה לו הזדמנות אחרונה לומר את דבריו.
19. קשייו של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו, מקימים חשש כי הוא ישוב וינהג באלימות במצבי קונפליקט. גם שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון לא מבוטלת להישנות המעשים, ובהעדר טיפול, חובה ליתן משקל לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.
20. לא נעלמה מעיני בקשתו של הסנגור לתת לנאשם הזדמנות נוספת להשתתף בטיפול במסגרת שירות המבחן, בקשה שנדחתה. ודוק, מתוך התסקיר עולה כי הנאשם אינו מתאים לטיפול, לא רק בשל חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בעניין זה, אלא בעיקר בשל עמדותיו ותפיסותיו ביחס למצבו ולדפוסיו המכשילים.
21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם. בהקשר זה נתתי דעתי גם לנסיבות המורכבות שבהן גדל הנאשם, העדרה של יד מכוונת ומדריכה להתנהלות נורמטיבית, ובעובדה שמדובר במי שזו לו הרשעתו הראשונה בפלילים.
22. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.
- הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 9.2.25 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות- שלוחת מרכז, רחוב סלמה 53 תל אביב.
- ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.
- ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.
- ד. פיצוי לנפגע העבירה, עד תביעה 1 בכתב האישום בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 2.2.25.
23. על הנאשם לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 052-35592000.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
24. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.
25. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ב כסלו תשפ"ה, 23 דצמבר 2024, בנוכחות הצדדים.